

II

(Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana nav obligāta)

LĒMUMI

KOMISIJA

KOMISIJAS LĒMUMS

(2007. gada 13. novembris)

par atbalsta shēmu, ko Beļģija īstenojusi Beļģijā dibinātu koordinācijas centru atbalstam un ar ko groza Lēmumu 2003/757/EK

(izziņots ar dokumenta numuru K(2007) 5416)

(Autentisks ir tikai teksts franču un holandiešu valodā)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2008/283/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 88. panta 2. punkta pirmo daļu,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Ekonomikas zonu un jo īpaši tā 62. panta 1. punkta a) apakšpunktu,

pēc tam, kad ieinteresētās personas aicinātas iesniegt savus apsvērumus atbilstīgi minētajiem pantiem⁽¹⁾, un ņemot vērā šos apsvērumus,

tā kā:

I. PROCEDŪRA⁽²⁾

(1) Koordinācijas centru atbalsta shēmas juridiskais pamats ir Karaļa 1982. gada 30. decembra dekrēts Nr. 187. Šo atbalsta shēmu Komisija apstiprināja ar 1984. gada 2. maija un 1987. gada 9. marta lēmumiem, uzskatīdama, ka shēma ir saskaņā ar EK līguma noteikumiem, kurus piemēro attiecībā uz valsts atbalstu, un tādējādi iebildumus nerada.

(2) Tā kā Komisija uzsāka šo lietu saskaņā ar rīcības kodeksu uzņēmumu nodokļu jomā (še turpmāk – "Rīcības kodekss"), kuru pieņēma ar Padomes un Padomē sapul-

cējušos dalībvalstu valdību pārstāvju 1997. gada 1. decembra rezolūciju⁽³⁾, tā vēlreiz izanalizēja šo shēmu, ņemot vērā Līguma noteikumus, kuri piemērojami valsts atbalstam, un savu paziņojumu par to noteikumu piemērošanu, kuri attiecas uz valsts atbalstu pasākumiem saistībā ar uzņēmumu tiešajiem nodokļiem⁽⁴⁾.

(3) Komisija 2001. gada 11. jūlijā ierosināja lietderīgus pasākumus ar mērķi visiem attiecīgajiem uzņēmumiem likvidēt koordinācijas centru atbalsta shēmas iedarbību vēlākais līdz 2005. gada 31. decembrim. Beļģija nepiekrīta veikt šos lietderīgos pasākumus, uzskatīdama, ka likums liek tai ievērot tādās 10 gadu vecās atļaujās paredzētos noteikumus, no kurām dažām derīguma termiņš beidzās pēc 2005. gada 31. decembra.

(4) Nesaņēmusi Beļģijas piekrišanu pildīt šos lietderīgos pasākumus, Komisija 2002. gada 27. februārī uzsāka Līguma 88. panta 2. punktā paredzēto oficiālo pārbaudes procedūru⁽⁵⁾ saskaņā ar 19. panta 2. punktu Padomes 1999. gada 22. marta Regulā (EK) Nr. 659/1999, kas nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. (tagadējā 88.) panta piemērošanai⁽⁶⁾. Šajā saistībā Komisija aicināja ieinteresētās trešās puses iesniegt tai komentārus, jo īpaši attiecībā uz apstākļiem, kas ļauj spriest par tiesiskās palāvības esību kā tādu.

⁽¹⁾ OV C 110, 16.5.2007., 20. lpp.

⁽²⁾ Attiecībā uz procedūras posmiem pirms šā lēmuma skatīt Komisijas 2002. gada 27. februāra lēmumu, ar kuru uzsāk procedūru, un Lēmumu 2003/757/EK.

⁽³⁾ OV C 2, 6.1.1998., 2. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 384, 10.12.1998., 3. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 147, 20.6.2002., 2. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1791/2006 (OV L 363, 20.12.2006., 1. lpp.).

- (5) Šo oficiālo pārbaudes procedūru Komisija izbeidza ar negatīvu galīgo lēmumu – Komisijas 2003. gada 17. februāra Lēmumu 2003/757/EK par Beļģijas piešķirto atbalstu Beļģijā dibinātiem koordinācijas centriem ⁽⁷⁾ –, kuru paziņoja Beļģijai 2003. gada 18. februārī. Tā kā tas bija jau spēkā esošs atbalsts, Komisija neprasija agrāk piešķirto atbalsta līdzekļu atmaksāšanu. Tomēr saskaņā ar Lēmumu 2003/757/EK koordinācijas centri pārejas pasākumu veidā varēja saņemt šajā atbalsta shēmā paredzētās priekšrocības līdz atļaujas derīguma termiņa beigām, taču ne vēlāk kā 2010. gada 31. decembrī. Beļģija un apvienība *Forum 187*, kurā apvienojušies koordinācijas centri, iesniedza prasību Eiropas Kopienu Tiesā ar mērķi atlikt vai atcelt visa minētā lēmuma (attiecībā uz lietu C-182/03 un T-140/03, kas pārdēta par lietu C-217/03) vai tā daļas izpildi.
- (6) Ar 2003. gada 26. jūnija rīkojumu ⁽⁸⁾ Eiropas Kopienu Tiesas priekšsēdētājs nolēma atlikt Lēmuma 2003/757/EK izpildi “tiklīdz, ciklīdz ar to Beļģijas Karalistei bija aizliegts pagarināt minētā lēmuma paziņošanas datumā spēkā esošās koordinācijas centru atļaujas.” Viņš arī precizēja, ka “sekas, kas izriet no iespējamās atjaunošanas, kura notikusi saskaņā ar šo rīkojumu, nedrīkst pārsniegt dienu, kad pasludināts nolēmums galvenajā tiesvedībā.”
- (7) Pēc Beļģijas lūguma ar Padomes 2003. gada 16. jūlija Lēmumu 2003/531/EK par Beļģijas valdības piešķirto atbalstu noteiktiem Beļģijā dibinātiem koordinācijas centriem ⁽⁹⁾ tika nolemts, ka saskaņā ar EK līguma 88. panta 2. punkta trešo daļu “atbalsts, kuru Beļģija nodomājusi līdz 2005. gada 31. decembrim piešķirt uzņēmumiem, kam līdz 2000. gada 31. decembrim bija atļauja, kura tiem piešķirta kā koordinācijas centriem atbilstīgi Karaļa 1982. gada 30. decembra lēmumam un kuras derīguma termiņš beidzas laikā no 2003. gada 17. februāra līdz 2005. gada 31. decembrim.” Atbalstu sniedza, lai attiecībā uz iepriekšminētajiem uzņēmumiem saglabātu ar koordinācijas centru atbalsta shēmas iedarbību. Komisija iesniedza Tiesai prasību pret Lēmumu 2003/531/EK (lietā C-399/03).
- (8) Par atbildi uz Lēmumu 2003/531/EK Komisija 2003. gada 16. jūlijā sniedza paziņojumu preseī un paskaidroja sīkāk: “Rīkojumā sniegtais izklāsts un lietotie vārdi liek domāt, ka uz šā pamata koordinācijas centriem piešķirtais atbalsts nav atgūstams, arī tad, ja Tiesai vēlāk vajadzētu atteikties pēc būtības apmierināt Beļģijas prasību.” (IP/03/1032).
- (9) Ar 2006. gada 22. jūnija spriedumu ⁽¹⁰⁾ Tiesa daļēji atcēla Komisijas lēmumu, “jo tajā nav paredzēti pārejas posma pasākumi attiecībā uz koordinācijas centriem, kuru iesniegums atļaujas pagarināšanai apstrīdētā lēmuma paziņošanas dienā tika izskatīts vai kuru atļaujas derīguma termiņš beidzās vienlaicīgi ar minētā lēmuma paziņošanu vai neilgu laiku pēc tās”. Tajā pašā dienā Tiesa atcēla arī Lēmumu 2003/531/EK ⁽¹¹⁾.
- (10) Ar 2006. gada 4. jūlija vēstuli ⁽¹²⁾ Komisija prasīja Beļģijai sniegt tai konkrētu informāciju, lai izņemtu par savu turpmāko rīcību attiecībā uz Tiesas 2006. gada 22. jūnija spriedumu lietās C-182/03 un C-217/03. Tā bija informācija par to, kā Beļģija īstenojusi Lēmumu 2003/757/EK, kas bija daļēji apturēts ar 2003. gada 26. jūnija rīkojumu. Beļģijai prasītās informācijas iesniegšanai tika dotas 20 darbdienas, proti, līdz 2006. gada 2. augustam.
- (11) Nesaņēmusi atbildi, Komisija 2006. gada 23. augustā nosūtīja Beļģijai atgādinājuma vēstuli ⁽¹³⁾. Beļģijai prasītās informācijas iesniegšanai tika dotas vēl 10 darbdienas, proti, līdz 2006. gada 7. septembrim.
- (12) Beļģijai 2006. gada 13. septembrī tika nosūtīta neoficiāla elektroniskā vēstule, pievienojot tai abu iepriekšminēto vēstuļu kopijas. Ar 2006. gada 14. septembra vēstuli Beļģija, atsaucoties uz minēto elektronisko vēstuli un tai pievienotajām vēstulēm, norādīja, ka šīs vēstules nekad nav saņēmusi. Ar 2006. gada 29. septembra vēstuli Komisija aicināja Beļģiju sniegt ziņas, kuras sākotnēji tika prasītas 4. jūlijā, un sīki informēt Komisiju par saviem nodomiem attiecībā uz koordinācijas centriem. Tika piedāvāta arī tehniska rakstura sanāksme. Tā kā Beļģijas 2006. gada 12. oktobra atbildes vēstulē prasītās informācijas nebija, Komisija ar 2006. gada 10. novembra vēstuli vēlreiz atgādināja, cik svarīgas ir prasītās ziņas, un uzstāja, lai Beļģija sniedz vēlāmās atbildes līdz 2006. gada 22. novembrim. Pēdējā no Beļģijas saņemtā vēstulē, kas datēta ar 2006. gada 17. novembri, joprojām nebija nekādas atbildes pēc būtības.
- (13) Prasītās ziņas Beļģija nosūtīja Komisijai 2007. gada 16. janvārī. Sīkākas papildu ziņas Beļģija sniedza ar 2007. gada 8. un 16. februāra vēstulēm. Turklāt Komisijai un Beļģijai bija trīs kopējas sanāksmes – 2007. gada 5. un 15. februārī un 5. martā.

⁽⁷⁾ OV L 282, 30.10.2003., 25. lpp.; Labotā redakcija (OV L 285, 1.11.2003., 52. lpp.).

⁽⁸⁾ Apvienotās lietas C-182/03 R un C-217/03 R, Beļģija un *Forum 187* pret Eiropas Komisiju, 2003, I-6887. lpp.

⁽⁹⁾ OV L 184, 23.7.2003., 17. lpp.

⁽¹⁰⁾ Apvienotās lietas C-182/03 R un C-217/03, Beļģija un *Forum 187* pret Eiropas Komisiju, 2006, I-5479. lpp.

⁽¹¹⁾ Lieta C-399/03, Komisija pret Padomi, 2006, I-5629. lpp.

⁽¹²⁾ Reģistrēta ar atsauces numuru D/55614.

⁽¹³⁾ Reģistrēta ar atsauces numuru D/57226.

(14) Ar 2007. gada 21. marta vēstuli Komisija informēja Beļģiju par savu lēmumu saskaņā ar Līguma 88. panta 2. punktu pagarināt 2002. gada 27. februārī sāktu procedūru attiecībā uz šo atbalstu.

(15) Komisijas lēmums pagarināt procedūru tika publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ⁽¹⁴⁾. Komisija aicināja ieinteresētās personas iesniegt savus apsvērumus par piemērotajiem pārejas pasākumiem, kuri, Tiesas spriedumā lietotajiem vārdiem izsakoties, tai bija jāparedz.

(16) Par šo tematu Komisija saņēma apsvērumus no *Forum 187* ⁽¹⁵⁾ un trim citiem koordinācijas centriem. Komisija tos nosūtīja Beļģijai, sniedzama tai iespēju apsvērumus komentēt, un saņēma Beļģijas komentārus ar 2007. gada 19. un 30. jūlija vēstulēm.

II. ATBALSTA SHĒMAS APRAKSTS

(17) Koordinācijas centru galvenais juridiskais pamats ir Karaļa 1982. gada 30. decembra dekrēts Nr. 187. Koordinācijas centrs ir uzņēmums, kas ir daļa no starptautiskas uzņēmumu grupas un kas sniedz noteiktus kvalificētus papildu pakalpojumus (finansēšana, kases pārvalde, pētniecība un attīstība u.tml.) vienīgi tās pašas grupas pārējo uzņēmumu labā. Kopš 1983. gada saskaņā ar speciālu Komisijas apstiprinātu shēmu, šiem uzņēmumiem Beļģijā bija samazināta ar sociālo nodokli apliekamā pamatsumma un tie saņēma dažādus atbrīvojumus (no kapitāla nodokļa, nekustamā īpašuma nodokļa un ieturējuma nodokļa). Atbalstu saskaņā ar šo shēmu sniedza, piešķirot 10 gadu ilgu atļauju, ja konstatēja, ka koordinācijas centrs pildīja Karaļa dekrētā Nr. 187 paredzētos nosacījumus. Pēc 10 gadiem šo atļauju varēja atjaunot ar tādiem pašiem nosacījumiem ⁽¹⁶⁾.

(18) Beļģija 2006. gada 27. decembrī pieņēma likumu ⁽¹⁷⁾, ar kuru visiem koordinācijas centriem, kas to prasītu, atļāva pagarināt atļauju līdz 2010. gada 31. decembrim, vajadzības gadījumā arī ar atpakaļejošu datumu. Līdztekus koordinācijas centriem, kuru atļauju pagarināja laikā no 2003. gada 17. februāra līdz 2005. gada 31. decembrim, šī iespēja saņemt pagarinājumu bija pieejama arī tiem centriem, kuru atļauja beidzas laikā no 2006. gada 1. janvāra līdz 2010. gada 31. decembrim, kā arī nenoteiktam skaitam koordinācijas centru, kuru atļaujas derīguma termiņam būtu jābeidzas vēlākais 2005. gada 31. decembrī, bet kuri līdz tam laikam vēl nebūtu iesnie-

guši pieprasījumu par pagarinājumu. Šo likumu nepaziņoja Komisijai saskaņā ar Līguma 88. panta 3. punktu un tā stāšanās spēkā apturēja, kamēr Komisija neapstiprina, ka tai nav iebildumu.

(19) No 243 koordinācijas centriem, kas darbojās 2002. gadā, 173 joprojām darbojās 2007. gadā. No tiem 27 centriem ir atļauja, kura saskaņā ar Lēmumu 2003/757/EK derīga līdz 2010. gada 31. decembrim. Pārējo 136 centru atļaujas derīguma termiņš beidzas pirms 2010. gada 31. decembra, un tādējādi uz tiem attiecas ar šo likumu sniegtā iespēja saņemt atļaujas pagarinājumu. Tā kā pa to laiku nenoteikts skaits koordinācijas centru savu darbību bija beiguši, tad šķiet, ka arī tie varēs saņemt ar 2006. gada 27. decembra likumu paredzēto pagarinājumu.

III. OFICIĀLĀS PROCEDŪRAS PAGARINĀŠANAS MĒRĶIS

(20) Pēc 2003. gada 26. jūnija rīkojuma, ar kuru apturēja aizliegumu atjaunot to koordinācijas centru atļaujas, kuru derīguma termiņš bija beidzies, Beļģijai bija iespēja šīs atļaujas atjaunot. Tomēr pagarināto atļauju iedarbība nevarēja būt ilgāka par dienu, kad pasludina spriedumu pēc būtības. Spriedumu Tiesa pasludināja 2006. gada 22. jūnijā.

(21) Pamatojoties uz pieejamo informāciju, Komisija sagaidīja, ka Beļģija koordinācijas centru atļauju pagarinās tikai līdz 2005. gada beigām, kā tas tika nolemts saskaņā ar Rīcības kodeksu un kā to Beļģija vairākkārt apliecināja. Komisija prasīja Beļģijai apstiprinājumu ar 2006. gada 4. jūlija vēstuli. Beļģija apstiprināja, ka to atļauju derīguma termiņš, ko tā piešķīra, pamatojoties uz 2003. gada 26. jūnija rīkojumu, ir 2005. gada 31. decembris, izņemot četras atļaujas, kuru derīguma termiņš pagarināts uz nenoteiktu laiku. Beļģija informēja Komisiju arī par nodomu, pamatojoties uz to, kā tā interpretēja minēto Tiesas spriedumu, pagarināt visu koordinācijas centru atļaujas līdz 2010. gada nogalei un 2006. gada decembrī pieņemt likumu ar mērķi atļaut šo vispārējo pagarinājumu pēc 2005. gada, vajadzības gadījumā arī ar atpakaļejošu datumu.

(22) Ņemot vērā to, ka Tiesas sprieduma interpretācijā nebija vienotības Komisija 2007. gada 21. martā paziņoja, ka uzskata par savu pienākumu pagarināt oficiālo pārbaudes procedūru, lai izklāstītu savu sprieduma interpretāciju, un publicēt ziņas, kas tai būtu jāņem par pamatu "jauna" pārejas posma noteikšanai, kā to prasīja Tiesa. Komisija arī izteica šaubas par to, vai Beļģija pareizi interpretējusi Tiesas spriedumu un vai tā pareizi rīkosies, īstenojot nodomu visiem koordinācijas centriem pagarināt atļaujas derīguma termiņu līdz 2010. gada beigām.

⁽¹⁴⁾ Skatīt 1. parindi.

⁽¹⁵⁾ *Forum 187* ir Beļģijā dibinātu koordinācijas centru, izplatīšanas centru, pakalpojumu sniegšanas centru un informācijas zvanu centru nozares organizācija.

⁽¹⁶⁾ Lai iepazītos ar pilnīgu atbalsta shēmas aprakstu, skatīt 2002. gada 27. februāra lēmumu par procedūras sāksanu.

⁽¹⁷⁾ 2006. gada 27. decembra likums par dažādiem noteikumiem ("Moniteur belge", 28.12.2006.).

IV. BEĻĢIJAS UN IEINTERESĒTO TREŠO PUŠU APSVĒRUMI

(23) Pēc procedūras pagarināšanas savus apsvērumus izteica Beļģija, *Forum 187*, kā arī trīs koordinācijas centri, kuriem atļaujas derīguma termiņš beidzās 2003. gada 31. decembrī vai 2004. gada 31. decembrī un kuriem to pagarināja līdz 2005. gada 31. decembrim. No šiem apsvērumiem izriet, ka Beļģija un koordinācijas centri prasa noteikt pārejas posmu līdz 2010. gada 31. decembrim šādu iemeslu dēļ.

— Apskatāmo Tiesas spriedumu jāinterpretē tā, ka Tiesas minētais vispārējais vienlīdzības princips ietver to, ka tādu pārejas posmu, kāds piešķirts vienam koordinācijas centram, resp., līdz 2010. gada 31. decembrim, ir jāpiešķir visiem koordinācijas centriem. Ja tas nenotiks, Komisijas rīcības dēļ radīsies nevienlīdzība un jauni konkurences ierobežojumi starp koordinācijas centriem, jo daži turpinās saņemt atbalstu saskaņā ar shēmu, kurpretim citiem šādu tiesību vairs nebūs jau pirms 2010. gada.

— Vienāda attieksme pret visiem ietver arī to, ka Beļģijas koordinācijas centriem jāsaņem tiesības izmantot tādu pašu pārejas posmu, kādu Komisija piešķirusi ar saviem lēmumiem attiecībā uz citām nodokļu shēmām. Tiek minētas jo īpaši šādas shēmas: tā sauktās “1929. gada” kontrolāciju sabiedrības Luksemburgā⁽¹⁸⁾, “exempt companies” (beznodokļu uzņēmumi) Gibraltārā⁽¹⁹⁾ un brīvā tirdzniecības zona Madeirā⁽²⁰⁾.

— Komisija nevar Lēmuma 2003/757/EK datumu ņemt par sākumpunktu “jaunam” pārejas posmam, kas tai būtu jānosaka. Saskaņā ar ieinteresēto pušu viedokli jaunam pārejas posmam ir jāsākas vai nu 2003. gada 30. oktobrī – Lēmuma 2003/757/EK publicēšanas dienā *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* –, vai agrākais 2006. gada 22. jūnijā – Tiesas sprieduma nola-

šanās dienā. Beļģija uzskata, ka pārejas pasākumus parasti nosaka turpmākam laikam, nevis pagājušam laikam. Par izejas punktu jaunam pārejas posmam tātad jāņem jaunā galīgā lēmuma (tas ir, šā lēmuma) paziņošanas datums. Sākot no šīs dienas, visiem koordinācijas centriem jāpiešķir pietiekami ilgs (piemērots) pārejas posms (vismaz divi gadi), lai tie spētu pielāgoties jaunajai shēmai.

— Pēc Lēmuma 2003/757/EK daļējas apturēšanas un daļējas atcelšanas un pēc Lēmuma 2003/531/EK atcelšanas uzņēmumi atkal likumiski sagaidīja, ka shēmu pagarinās līdz 2010. gadam. Beļģija atsauca arī uz izmaksām, kas saistītas ar koordinācijas centru darbinieku atlaišanu no darba un kas pamatotu pārejas posma sākuma pārneši uz šā lēmuma pieņemšanas datumu.

— Apsvērumi, ko lēmumā par procedūras paplašināšanu Komisija izklāstīja, lai aizstāvētu savu priekšlikumu par pārejas posma noteikšanu līdz 2005. gada beigām vai pat līdz 2006. gada beigām, nav būtiski. Jo īpaši tāpēc, ka pagarinājums, ko Beļģija pagaidu kārtā un apdomīgi gaidot Tiesas spriedumu, piešķir koordinācijas centriem, kuriem atļaujas derīguma termiņš beidzās laikā no 2003. gada 17. februāra līdz 2005. gada 31. decembrim, tika noteikts tikai līdz 2005. gada 31. decembrim.

— Pēc tam kad Tiesa 2006. gada 22. jūnijā bija nolāpusi savu spriedumu, Komisija kavējās ar jaunu pārejas pasākumu pieņemšanu. Arī tas ir pietiekams pamats, lai visiem koordinācijas centriem piešķirtu jaunu pārejas posmu no dienas, kad paziņo šo lēmumu, ar kuru nosaka šos pārejas pasākumus.

(24) Beļģija uzskata, ka 2006. gada 27. decembra likums ir vienkārša minētā Tiesas sprieduma īstenošana un ka ar to nosaka nevis jaunu atbalsta shēmu, bet pagarina jau esošo. Viens koordinācijas centrs uzskata arī, ka tā pieprasījums pagarinājuma saņemšanai, ko tas iesniedza pēc Tiesas sprieduma pasludināšanas, bet pirms attiecīgā likuma pieņemšanas, pamatojas uz pagarināšanas tiesībām, kas atzītas ar šo spriedumu un nevis ar minēto likumu.

V. KOMISIJAS SNIEGTAIS LIETAS VĒRTĒJUMS

(25) Beļģijas un koordinācijas centru iesniegto argumentu mērķis ir pārliecināt, ka Komisijai jādod iespēja visiem koordinācijas centriem turpināt saņemt šajā shēmā paredzēto atbalstu līdz 2010. gada 31. decembrim vai nu saskaņā ar Tiesas atzīto vienlīdzības principu, atbilstīgi

⁽¹⁸⁾ Komisijas 2006. gada 19. jūlija Lēmums par atbalsta shēmu C 3/2006, ko īstenojusi Luksemburga 1929. gada kontrolāciju sabiedrībām un *Milliardaire* kontrolāciju sabiedrībām (OV L 366, 21.12.2006., 47. lpp.).

⁽¹⁹⁾ Apvienotā Karaliste – Atbalsts C 53/2001 (ex NN 52/2000) – Gibraltārs, beznodokļu uzņēmumu atbalsta shēma – Uzaicinājums iesniegt apsvērumus, piemērojot EK līguma 88. panta 2. punktu (OV C 26, 30.1.2002., 13. lpp.).

⁽²⁰⁾ Komisijas 2002. gada 11. decembra Lēmums par Portugāles piemēroto finanšu atbalsta un nodokļu atvieglojumu shēmu Madeiras brīvajai zonai laikposmā no 2000. gada 1. janvāra līdz 31. decembrim (OV L 111, 6.5.2003, 45. lpp.).

kuram visiem centriem jāpiešķir tiesības izmantot visilgāko pārejas posmu (t. i., līdz 2010. gada 31. decembrim), vai saskaņā ar tiesiskās palāvības principu, atbilstīgi kuram Komisijai par sākumpunktu Tiesas prasītajam piemērotam pārejas posmam jānosaka cits datums, nevis 2003. gada 18. februāris, proti, minētā Tiesas sprieduma nolasīšanas datums vai pat šā lēmuma pieņemšanas datums. Ne Beļģija, ne arī attiecīgie uzņēmumi nav minējuši argumentus, ar kuriem pamatotu, ka piemērotajam pārejas posmam, kuru Tiesa definējusi kā laikposmu, kas nepieciešams koordinācijas centriem, lai pielāgotos atbalsta shēmas maiņai, būtu jāilgst no 2003. gada 18. februāra līdz 2010. gada 31. decembrim, tas ir, septiņus gadus un desmit mēnešus. Šajā daļā izklāstīto iemeslu dēļ Komisija uzskata, ka pārejas posmam jānosaka 2003. gada 18. februārī un ka tā ilgumu jānosaka, vadoties pēc saprātīguma. Pamatojoties uz savā rīcībā esošajām ziņām, Komisija turklāt uzskata, ka šis piemērotais pārejas posms ir beidzies 2005. gada 31. decembrī.

1. Tiesas pasludinātajā spriedumā noteiktās lēmuma atcelšanas sniedzamība

- (26) Tiesas spriedumā pasludināts, ka Lēmums 2003/757/EK tiek atcelts tiktāl, "ciktāl tajā nav paredzēti pārejas pasākumi koordinācijas centriem, kuru lūgums pagarināt atļauju tika izskatīts apstrīdētā lēmuma paziņošanas dienā vai kuriem atļaujas termiņš beidzās vienlaikus ar minētā lēmuma paziņošanu vai neilgi pēc tās". Sprieduma 163. punktā Tiesa precizē, ka "vārds "neilgi" ir jāsaprot kā datums, kas bija tik tuvs apstrīdētā lēmuma paziņošanas datumam, ka attiecīgajiem koordinācijas centriem nebija laika, kas vajadzīgs, lai piemērotos attiecīgās atbalsta shēmas maiņai."
- (27) Vispirms ir svarīgi atzīmēt, ka Tiesa apstiprina Lēmuma 2003/757/EK pamatotību tajā ziņā, ka ar to šī koordinācijas centru atbalsta shēma atzīta par tādu, kas nav saderīga ar kopējo tirgu. Šādu atzinumu Tiesas priekšā gan apstrīdēja *Forum 187*, bet ne Beļģija. Taču tas nav tas, ko minētajā lēmumā daļēji aptur vai daļēji atceļ. Tātad koordinācijas centru atbalsta shēma nav saderīga no minētā lēmuma paziņošanas dienas.
- (28) Turpmākajā gaitā Komisija šo Tiesas spriedumu interpretēja tā, ka pasludinātā atcelšana pamatojas uz konstatējumu, ka ar Lēmumu 2003/757/EK dažiem uzņēmumiem tika liegta iespēja izmantot piemēroto pārejas pasākumu priekšrocības, kuras tiem būtu bijis jāsaņem, lai pielāgotos nodokļu režīma maiņai.
- (29) Tiesa patiešām kritiski vērtē aizliegumu nekavējoties atjaunot koordinācijas centru atļaujas, pat arī tad, ja to dara pagaidu kārtā, jo šāds aizliegums skar to koordinācijas centru tiesisko palāvību, kuru "pieprasījums atjaunot atļauju tika izskatīts apstrīdētā lēmuma paziņošanas dienā vai kuru atļaujas derīguma termiņš beidzās vienlaikus ar minētā lēmuma paziņošanu vai neilgi pēc tās." Tiesa uzskata, ka šie koordinācijas centri likumiski varēja sagaidīt, ka tiek noteikts piemērots pārejas posms, lai pielāgotos atbalsta shēmas maiņai, un – kas tik nepieciešams, lai izmantotu šo pārejas posmu, – saņemtu atļaujas pagaidu pagarinājumu.
- (30) Tādējādi Tiesas spriedums uzliek Komisijai par pienākumu atļaut pagarināt atļauju derīguma termiņu tiktāl, ciktāl šāds (pagaidu rakstura) pagarinājums ir vajadzīgs, lai ievērotu koordinācijas centru tiesības saņemt piemērotu pārejas posmu. Komisija konstatē, ka Tiesa neatceļ visas tiesiskās sekas, kuras rada aizliegums (pat uz laiku) atjaunot atļaujas, ko Beļģija un *Forum 187* prasīja savās pārsūdzībās un kā tas ierosināts ģenerālvokāta secinājumos. Šis aizliegums tātad rada tiesiskas sekas, izņemot tiktāl, ciktāl atļauju atjaunošana ir vajadzīga, lai izpildītu spriedumu pēc būtības.
- (31) Spriežot pēc saņemtajiem komentāriem, Tiesa kritiski vērtē arī faktu, ka uzņēmumiem piešķirti dažāda ilguma pārejas posmi – no dažiem mēnešiem līdz vairākiem gadiem –, pamatojot ar to, ka tādējādi tiek pārkāpts vispārējais vienādas attieksmes princips. Tā Tiesa liek saprast, ka Komisijai bijis jānosaka visiem attiecīgajiem uzņēmumiem vienāds un piemērots pārejas posms, tas ir, tāds, kas ļautu pielāgoties nodokļu režīma maiņai.
- (32) Komisija tātad pieļāvusi kļūdu, atzīdama, ka koordinācijas centriem ir tiesiska palāvība, kas pamatojas uz atļauju derīguma termiņa ilgumu (10 gadu), un dažiem koordinācijas centriem piešķirusi pārāk īsu pārejas posmu (tas ir, īsāku par piemēroto pārejas posmu), turpretim citiem – pārāk garu (tas ir, garāku par piemēroto pārejas posmu).
- (33) Tomēr Tiesa izmanto tādu formulējumu, lai atcelšana attiektos vienīgi uz piemērota pārejas posma trūkumu dažiem uzņēmumiem, "kuru pieprasījums atjaunot atļauju tika izskatīts apstrīdētā lēmuma paziņošanas dienā vai kuru atļaujas derīguma termiņš beidzās vienlaikus ar minētā lēmuma paziņošanu vai neilgi pēc tās." Tiesa arī paskaidro sīkāk – sprieduma 163. punktā, – kas jāsaprot ar vārdu "neilgi".

- (34) Tātad Tiesas spriedums uzliek Komisijai par pienākumu nevis atjaunot pilnīgu attieksmes vienlīdzību attiecībā uz visiem koordinācijas centriem, bet gan kompensēt šīs attieksmes nevienlīdzības sekas tiem dažiem uzņēmumiem, kuri cietuši no piemērota pārejas posma trūkuma. Šajā gadījumā attieksmes vienlīdzība nozīmē, ka jārikojas tā, lai visiem uzņēmumiem tiktu piešķirts pārejas posms, kas ļautu tiem pielāgoties jaunajai shēmai. Spriedums neatceļ pārejas posma definīciju uzņēmumiem, kas saņēmuši ilgāku pārejas posmu par to, kāds tiem būtu bijis piemērots, lai pielāgotos shēmas maiņai, un Komisija tādējādi nevar to sāisināt, lai panāktu vienādas attieksmes principa ievērošanu.
- (35) Tomēr Komisija konstatē, ka Tiesa atturas precīzāk noteikt piemēroto pārejas pasākumu ilgumu un ka tā nenorāda arī to uzņēmumu skaitu, uz kuriem nav attiecināti šie piemērotie pārejas pasākumi un uz kuriem tātad atcēlums attiecas. Konkrēti – spriedumā nav teikts, ka minētais pārejas posms pietiekami ilgs būtu tad, ja tas beigtos 2010. gada 31. decembrī, un spriedums neuzliek Komisijai par pienākumu – kā to uzskata Beļģija – tikai ar to vien, ka jāpiemēro vienādas attieksmes princips, pārejas posmu visiem uzņēmumiem pielīdzināt visgarākajam pārejas posmam, kas piešķirts ar Lēmumu 2003/757/EK – līdz 2010. gada 31. decembrim. Pretstatā tam Tiesa, šķiet, liek saprast pretējo: visiem koordinācijas centriem pietiekami ilgs būtu bijis tāds pārejas posms, ko piešķir vienīgi ar nolūku dot tiem iespēju pielāgoties shēmas maiņai, un to nesaņemtu tikai tie centri, kuru atļaujas derīguma termiņš beidzās pēc neilga laika.
- (36) Tādējādi Komisija uzskata, ka Lēmumā 2003/757/EK paredzētā pārejas posma ilgums jāmaina vienīgi tiktāl, ciktāl tas noteikts Tiesas pasludinātajā anulējumā. Komisija tāpat uzskata, ka Tiesas minētā piemērotā pārejas posma ilgumu jānosaka, pamatojoties uz informāciju, kas liecina, ka šāds ilgums ir pienācīgs, proti, ne tikai pietiekams, bet arī nepieciešams. Lēmumu par procedūras paplašināšanu pieņēma ar mērķi ļaut Beļģijai un ieinteresētajām trešām pusēm
- izteikt savu viedokli par to, cik kompetenta ir Komisijas rīcībā jau esošā informācija un kādā mērā tā šķiet liecinām, ka par piemērotā pārejas posma beigām jāuzskata 2005. gada 31. decembrī;
- minēt citus datus, kas varētu liecināt par labu tam, ka pārejas posma ilgums, lai tas būtu piemērots, jāpagarina uz laiku pēc 2005. gada 31. decembra, vajadzības gadījumā līdz 2010. gada 31. decembrim vai citam datumam.
- (37) Turpinot izklāstīt šā lēmuma apsvērumus, Komisija vēlas pierādīt to, ka Tiesas minētais pārejas posms visiem koordinācijas centriem būtu bijis piemērots, ja tas būtu sācies 2003. gada 18. februārī un beidzies 2005. gada

31. decembrī, un ka nav vajadzības to pagarināt līdz 2010. gada 31. decembrim. Turpmākajā izklāstā Komisija apskata gadījumus, kad tā uzskatījusi, ka pašas radīta tiesiskā palāvība likusi tai atļaut atsevišķiem koordinācijas centriem saņemt atbalstu saskaņā ar šo shēmu arī pēc 2005. gada 31. decembra.

2. Piemērotā pārejas posma sākumpunkts

- (38) Beļģijas un ieinteresēto trešo pušu komentāros teikts, ka, nemot vērā Tiesas spriedumu, pārejas posma sākumpunkts, kas Komisijai jānosaka, nevar būt Lēmuma 2003/757/EK paziņošanas diena. Ieteikti dažādi datumi, jo īpaši minētā lēmuma publicēšanas diena *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* un šā lēmuma paziņošanas diena.
- (39) Komisija turpretim uzskata, ka Tiesas minēto piemēroto pārejas posmu jāsāk skaitīt no Lēmuma 2003/757/EK paziņošanas dienas, tas ir, no 2003. gada 18. februāra.
- (40) Pirmkārt jau tāpēc, ka 2003. gada 26. jūnija rīkojumu 2006. gada 22. jūnijā aizstāja ar Tiesas spriedumu pēc būtības, turklāt ar atpakaļejošu datumu attiecībā pret Lēmuma 2003/757/EK paziņošanas dienu. Tiesas spriedumā ņemts vērā koordinācijas centru stāvoklis minētā lēmuma paziņošanas dienā. Tātad nav iemesla domāt, ka Tiesa prasītu pārejas posmu, kas sāktos citā dienā, nevis apstrīdētā lēmuma paziņošanas dienā.
- (41) Otrkārt, Tiesas spriedumā ir skaidra atsauce uz šo datumu, jo lēmums tiek atcelts "tiktāl, ciktāl tajā nav paredzēti pārejas pasākumi attiecībā uz koordinācijas centriem, kuru atļaujas pagarināšanas pieprasījums apstrīdētā lēmuma paziņošanas dienā tika izskatīts vai kuru atļaujas derīguma termiņš beidzās vienlaicīgi ar minētā lēmuma paziņošanu vai neilgu laiku pēc tās" (pavērojums pievienots).
- (42) Turklāt Komisija uzskata, ka tiesiskā palāvība, kas koordinācijas centriem bija, pamatojoties uz iepriekšējiem Komisijas lēmumiem un nostāju saistībā ar šo lietu, tika pārtraukta vēlākais Lēmuma 2003/757/EK paziņošanas dienā. Patiešām, šajā lēmumā koordinācijas centru atbalsta shēmu Komisija vērtē kā nesaderīgu ar kopējo tirgu un prasa tās grozīšanu vai atcelšanu. Šāds vērtējums ir saglabāts, un Tiesa to ir apstiprinājusi savā 2006. gada 22. jūnija spriedumā. Tātad šis vērtējums ir spēkā no dienas, kad Lēmums 2003/757/EK paziņots Beļģijai.

Turklāt minētajam lēmumam pievienoja Komisijas paziņojumu presei, un lēmumu plaši atspoguļoja presē. Tādējādi Komisija uzskata, ka tai ir pamats Lēmuma 2003/757/EK paziņošanas dienu uzskatīt par pēdējo dienu, līdz kurai koordinācijas centriem bija tiesiska palāvība attiecībā uz atbalsta shēmas saderību ar kopējo tirgu, un tātad par dienu, kad sākas pārejas posma pasākumu piemērošana, ko pamato bijusī tiesiskā palāvība. Tā kā tiesiskā palāvība pārtraukta ar Lēmuma 2003/757/EK paziņošanas dienu, Komisija uzskata, ka nav pamatota pārejas posma sākumu pārcelt uz vēlāku laiku, pat ne uz minētā lēmuma publicēšanas dienu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Apvienība *Forum 187*, kas pārstāv koordinācijas centrus un darbojas to vārdā un ko saskaņā ar pašas paziņojumiem Beļģija par tādu atzīst, attiecīgu prasību pret Lēmumu 2003/757/EK Tiesā iesniedza 2003. gada aprīļa beigās, tātad pirms lēmuma publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*; tas pierāda, ka koordinācijas centri ar tās apvienības starpniecību, kura pilnvarota tos aizstāvēt, bija iepazinušies ar minētā lēmuma saturu un it īpaši ar atbalsta shēmas vērtējumu kā nesaderīgu ar kopējo tirgu, kā arī ar Beļģijai uzlikto pienākumu grozīt vai atcelt minēto atbalsta shēmu.

- (43) Visbeidzot, Komisija konstatē, ka neviens koordinācijas centrs praktiski nav cietis no atļauju atjaunošanas aizlieguma, un visi vai nu saskaņā ar Lēmumu 2003/757/EK, vai saskaņā ar 2003. gada 26. jūnija rīkojumu kopš 2003. gada 18. februāra izmanto pārejas posmu, kas tiem ļauj pielāgoties Komisijas noteiktajai atbalsta shēmas maiņai. Arī 2003. gada 26. jūnija rīkojumā, ar kuru aptur lēmuma darbību "tiklīdz, ciklīdz tas aizliedz Beļģijas Karalistei atjaunot koordinācijas centru atļaujas, kas bija derīgas minētā lēmuma paziņošanas dienā" (pasvītrojums pievienots), ir skaidra atsauce uz Lēmuma 2003/757/EK paziņošanas datumu. Šī apturēšana tātad ļāva atjaunot atļaujas, kas 2003. gada 17. februārī bija derīgas, un pagarināt atbalsta shēmas darbību vēlākais līdz 2006. gada 22. jūnijam – dienai, kad tika pasludināts Tiesas spriedums pēc būtības. Turklāt no 2003. gada 16. jūlija Komisija apstiprinājusi, ka tā neprasis atmaksāt atbalsta līdzekļus, kas piešķirti, pamatojoties uz 2003. gada 26. jūnija rīkojumu, tādējādi apliecinot koordinācijas centriem, ka tie faktiski un galīgi varēs izmantot pārejas posmu, kā tas izriet no rīkojuma apturēt lēmuma darbību.
- (44) Komisija uzskata arī, ka tā nevar piekrist Beļģijas un koordinācijas centru izteiktajiem argumentiem, lai prasītu piemērotā pārejas posma sākuma pārcelšanu uz vēlāku dienu. Jo Tiesa apstiprināja vērtējumu par atbalsta shēmas nesaderību ar kopējo tirgu ar 2003. gada 17. februāri. Tiesiskā palāvība, ko radīja Komisijas 1984. un 1987. gada lēmumi, ar kuriem atļāva šo atbalsta shēmu, pastāvēja ne ilgāk par 2003. gada februāri. Ja koordinācijas centriem nav bijis zināms Tiesas sprieduma datums un šā sprieduma saturs, tad šāda neziņa nav radusies Komisijas darbības dēļ. Tātad tiesas procedūra nevarēja radīt tiesisku

palāvību, kura būtu pretnostatāma Komisijai un saskaņā ar kuru koordinācijas centru atbalsta shēma būtu saderīga ar kopējo tirgu. Neziņu radīja prasību iesniegšana, bet prasībām kā tādām nav apturoša spēka. Ar tiesas procedūras ilgumu nevar pamatot pārejas posma (kas koordinācijas centriem faktiski jau bija piešķirts no 2003. gada 18. februāra) pagarināšanu, attiecīgi pārceļot arī pārejas posma sākuma datumu.

3. Piemērotā pārejas posma beigu datums

- (45) Lai noteiktu, kādi pēc satura būs piemērotie pārejas posma pasākumi, kā arī precīzu piemērotā pārejas posma ilgumu, Komisija pamatojās uz pieejamo informāciju par Beļģijas vai attiecīgo uzņēmumu pieņemtajām saistībām, sagatavotajiem pieprasījumiem un sniegtajām deklarācijām pirms Lēmuma 2003/757/EK pieņemšanas vai tūlīt pēc tās. Komisija uzskata, ka šīs ziņas vislabāk var liecināt ne tikai par Beļģijas, bet arī par attiecīgo uzņēmumu nostāju 2003. gada 17. februārī. Nereaģēšana uz noteiktām valsts iestāžu oficiālām – un apstrīdamām – darbībām vai uz Lēmumu 2003/757/EK arī tika uzskatīta par attiecīgo uzņēmumu piekrišanas zīmi.
- (46) Pirmkārt, Beļģija saistībā ar Rīcības kodeksa pārraudzības grupas darbu bija apņēmusies pārtraukt koordinācijas centru atbalsta shēmas darbību vēlākais līdz 2005. gada 31. decembrim. Šī apņemšanās iekļauta Padomes 2000. gada 26. un 27. novembra secinājumos ⁽²¹⁾.
- (47) Šie secinājumi tika publiskoti ar paziņojumu presei ⁽²²⁾, un uz tā pamata Beļģijas Finanšu ministrs 2000. gada 20. decembrī Pārstāvju palātas priekšā paziņoja, ka "koordinācijas centri, kurus pirmo reizi apstiprināja 2000. gada 31. decembrī [...], arī turpmāk varēs saņemt šajā shēmā paredzēto atbalstu līdz 2005. gada 31. decembrim" vai nu saskaņā "ar sākotnējo atļauju, vai ar atļaujas pagarinājumu [...]" ⁽²³⁾

⁽²¹⁾ Līdz tai dienai Beļģija vēl nebija saņēmusi Padomes piekrišanu pagarināt pēc 2005. gada 31. decembra to atļauju (kas 2000. gada 31. decembrī jau bija spēkā) darbību, kuru derīguma termiņš beidzās pēc 2005. gada 31. decembra.

⁽²²⁾ Atsauce – Padome/00/453.

⁽²³⁾ Skatīt Finanšu ministra 2000. gada 20. decembra atbildi uz Jacques Simonet jautājumu nr. 5 (Doc. Parl., Chambre, Session 2000–2001, COM 343), kas citēta Beļģijas 2003. gada 6. marta vēstulē PH/chw/1467.

- (48) Vēstulē, kuru Beļģija nosūtīja Komisijai 2003. gada 6. martā un kurā tā min Padomes secinājumus un Finanšu ministra paziņojumu, tā pauž uzskatu, ka “šādos apstākļos Beļģija attiecībā pret koordinācijas centriem uzņēmusies saistības, kas ir spēkā līdz 2005. gada 31. decembrim.” Šo argumentu Beļģija lietoja arī Tiesā (sprieduma 141. un 142. punkts). Kaut arī Tiesa neuzskatīja to par pamatu, uz kā dibināt tiesisku paļāvību attiecībā pret Komisiju, tomēr Beļģijas politiskā apņemšanās koordinācijas centru priekšā gan šķiet būtiska, lai novērtētu pārejas posmu, ko Beļģija uzskatīja tiem par piemērotu.
- (49) Otrkārt, tajā pašā 2003. gada 6. marta vēstulē Beļģija savu atbildes reakciju par Komisijas Lēmumā 2003/757/EK noteikto samērīgo termiņu izteica šādi: “Komisija pamatoti piešķirusi koordinācijas centriem samērīgo termiņu. Lēmums atļaut spēkā esošo atļauju derīguma termiņu piemērot pilnībā ir pamatots, izņemot attiecībā uz tiem koordinācijas centriem, kuru spēkā esošās atļaujas derīguma termiņš beidzas pirmajos mēnešos pēc Komisijas lēmuma pieņemšanas un it īpaši pirms 2005. gada beigām, jo šiem centriem nebūs laika pielāgoties koordinācijas centru atbalsta shēmas darbības pāragrajai izbeigšanai. Šajā gadījumā samērīgais termiņš ir nepietiekams.” Beļģija arī aicināja Komisiju pārskatīt Lēmumu 2003/757/EK un “visiem koordinācijas centriem, kuru spēkā esošās atļaujas derīguma termiņš beidzas pirms 2005. gada beigām, piešķirt iespēju, pamatojoties uz pastāvošo atbalsta shēmu, saņemt pagarinājumu līdz 2005. gada nogalei.” Tas lika Komisijai atkal secināt, ka Beļģija uzskata, ka koordinācijas centriem, kuru spēkā esošās atļaujas derīguma termiņš beidzas pirms 2005. gada 31. decembra, nav ticis piešķirts samērīgs termiņš un ka samērīga termiņa piešķiršana šiem koordinācijas centriem nozīmētu šo atļauju pagarināšanu līdz 2005. gada 31. decembrim.
- (50) Treškārt, 2003. gada 20. martā un 26. maijā Beļģija paziņoja Komisijai par “savu nodomu saglabāt koordinācijas centru atbalstu shēmu attiecībā uz koordinācijas centriem, kuri pastāvēja 2000. gada 31. decembrī un kuru atļaujas derīguma termiņš beidzas laikā no 2003. gada 17. februāra līdz 2005. gada 31. decembrim”. Beļģija arī prasīja Padomei, lai tā, pamatojoties uz EK līguma 88. panta 2. punkta trešo daļu, pieņemtu lēmumu, ar kuru šo pagarinājumu atļautu. Šo lēmumu – Lēmumu 2003/531/EK – Padome pieņēma 2003. gada 16. jūlijā. Lēmuma 10. apsvērumā ir teikts, ka: “Plānotais jaunais atbalsts ir pagaidu atbalsts. Tā saņēmējiem tas [...] ļaus turpināt savas darbības Beļģijā vismaz tik ilgu laiku, cik vajadzīgs šai valstij, lai ieviestu pasākumus attiecībā uz tās teritorijā dibinātiem koordinācijas centriem vai atvieglotu attiecīgo starptautisko uzņēmumu grupu investīciju pārstrukturēšanu, nenosakot tiem pārāk īsus līgumtermiņus”. Beļģijas prasībai un Lēmumam 2003/531/EK veltīti vairāki raksti presē. Komisija atbildēja uz minēto lēmumu ar 2003. gada 16. jūlija paziņojumu presi. Ne *Forum 187*, ne attiecīgie koordinācijas centri minēto lēmumu nav apstrīdējuši, ne arī iebilduši pret pagarinājuma ierobežošanu līdz 2005. gada 31. decembrim.
- (51) Ceturtkārt, Tiesa apkopo *Forum 187* prasību šādiem vārdiem: “*Forum 187* prasa Komisijas lēmuma atcelšanu tiktāl, ciktāl tajā nav paredzēti piemēroti pārejas pasākumi koordinācijas centriem, kuru atļauja beidzas laikposmā no 2003. gada 17. februāra līdz 2004. gada 31. decembrim” un “centriem, kuru atļauja beidzas 2003. un 2004. gada laikā, bija vajadzīgs divu gadu pārejas posms, lai pārstrukturētos vai, vajadzības gadījumā, atstātu Beļģijas teritoriju.”⁽²⁴⁾ Komisija konstatē, ka no 2003. gada 17. februāra līdz 2005. gada 31. decembrim pagājuši 34 mēneši.
- (52) Piektkārt, Beļģija saskaņā ar 2003. gada 26. jūnija rīkojumā saņemto atļauju atjaunoja koordinācijas centru atļauju derīguma termiņu, kas beidzās laikposmā no 2003. gada 17. februāra līdz 2005. gada 31. decembrim. Izņemot četrus koordinācijas centrus, visas atļaujas tika atjaunotas ar derīguma termiņu, kurš beidzas 2005. gada 31. decembrī. Ne Beļģija, ne attiecīgie uzņēmumi nav apstrīdējuši šo atļauju derīguma termiņa skaidro ierobežojumu. Tāpat arī neviens no attiecīgajiem uzņēmumiem nav iesniedzis – ne pirms, ne pēc 2005. gada 31. decembra, ne arī pirms 2006. gada 22. jūnija – pieprasījumu atļaujas pagarināšanai par jaunu laikposmu.
- (53) Sestkārt, tā kā prasību pēc piemērotiem pārejas pasākumiem iesniedza ar mērķi ļaut Beļģijai pielāgot savus tiesību aktus un koordinācijas centriem – pielāgoties jaunajam nodokļu režīmam, tad ir lietderīgi norādīt šādas ziņas:
- Ar Karaļa 2003. gada 16. maija dekrētu, ar kuru attiecībā uz ieturējuma nodokli groza Karaļa dekrētu par 1992. gadā saskaņoto Ienākumu nodokļa kodeksa (AR/CIR92) izpildi, paredzēts atbrīvojums no ieturējuma nodokļa, ar ko apliek procentus, kurus maksā (kuru skaitā ir arī koordinācijas centri) uzņēmumu grupu iekšējās bankas. Dekrēts stājas spēkā 2003. gada 5. jūnijā.

⁽²⁴⁾ Sk. spriedumu lietās C-182/03 un C-217/03, 140. un 145. punkts; sk. arī 2003. gada 26. jūnija rīkojuma 73. punktu; 2003. gada 28. aprīlī iesniegto prasību, jo īpaši 5. un 6. punktu prasībā attiecībā uz paātrinātās procedūras lietošanu, atsaucies prasības 6. punktu un 148. līdz 150. punktu, un 154. līdz 158. punktu.

- Komisija 2003. gada 23. aprīlī apstiprināja “ruling” shēmu, ko Beļģija ieviesa 2003. gada 1. janvārī⁽²⁵⁾ un kas piemērojama arī koordinācijas centriem. Komisija apstiprināja arī daļu no jaunā koordinācijas centru nodokļu režīma, ko paziņoja 2002. gada maijā. Komisija ar 2004. gada 8. septembra Lēmumu 2005/378/EK par atbalsta shēmu, kuru Beļģija paredz īstenot koordinācijas centru labā⁽²⁶⁾, uzskatīja, ka jaunā atbalsta shēma tādā stāvoklī, kādā Beļģija to bija iecerējusi grozīt, nav valsts atbalsts.
- Ar 2005. gada 22. jūnija Likumu, ar kuru ievieš nodokļa samazinājumu riska kapitālam⁽²⁷⁾, paredzēts nodokļu režīms fiktīvo procentu samazināšanai, kas stājies spēkā 2006. gada 1. janvārī. Kaut arī šis nodokļu režīms neattiecas tikai uz koordinācijas centriem, to izstrādāja ar skaidru mērķi piedāvāt pievilcīgu alternatīvu koordinācijas centru atbalsta shēmai, it īpaši tiem centriem, kuru atļaujas derīguma termiņš beidzas 2005. gada 31. decembrī. Šo pasākumu paziņoja 2004. gada nogalē, un jau no 2005. gada sākuma ar to iepazīstināja koordinācijas centru pārstāvjus, kuri to, šķiet, uzņēma labvēlīgi⁽²⁸⁾. Arī šo pasākumu plaši atspoguļoja presē.
- Ar 2005. gada 22. jūnija likumu paredz arī, sākot no 2006. gada 1. janvāra, pilnīgi atcelt reģistrācijas nodevu 0,5 % apmērā no kapitāla ieguldījumiem.
- (54) Tādējādi vēlākais 2006. gada 1. janvārī to attiecīgo uzņēmumu rīcībā, kuri bija nolēmuši palikt Beļģijā, jau bija atbalsta shēma iepriekšējās aizstāšanai – vienkārša, lielu pārstrukturēšanu neprasoša⁽²⁹⁾ un pievilcīga shēma. Arī uz šā pamata 2005. gada 31. decembris šķiet esam atbilstošs datums Tiesas prasītā piemērotā pārejas posma izbeigšanai tiktāl, ciktāl tā ļauj visiem koordinācijas centriem pāriet no vienas atbalsta shēmas un otru bez pārtraukuma. Turklāt Komisija konstatē, ka no 243 koordinācijas centriem, kas Beļģijā bija 2002. gadā, 70 savu darbību tur faktiski jau beiguši.
- (55) Jau izklāstīto iemeslu dēļ Komisija uzskata, ka Tiesas prasītajam piemērotajam pārejas posmam būtu bijis jā sākas 2003. gada 18. februārī un jābeidzas 2005. gada 31. decembrī. Lielākajai daļai koordinācijas centru, kuru atļauju pagarināja, pamatojoties uz 2003. gada 26. jūnija rīkojumu, Beļģija noteica ierobežotu pagarinājuma laiku – līdz 2005. gada 31. decembrim; tātad tas atbilst 2. un 3. sadaļā noteiktajam piemērotajam pārejas posmam.
- (56) Tomēr četriem koordinācijas centriem, kuru atļauju pagarināja, pamatojoties uz 2003. gada 26. jūnija rīkojumu, pagarinājumu Beļģija piešķīra uz nenoteiktu laiku. Taču Komisija konstatē, ka ar 2003. gada 26. jūnija rīkojumu skaidri noteikts šādu pagarinājumu darbības laika ierobežojums – līdz dienai, kad pasludina spriedumu pēc būtības. Tādējādi, ja vien attiecīgie koordinācijas centri nav atteikušies no koordinācijas centru atbalsta shēmas par labu shēmai, saskaņā ar kuru piešķir atbalstu riska kapitālam, samazinot fiktīvos procentus par 2006. gada ienākumiem, uz šīm atļaujām tātad attiecas minētais rīkojums ar darbību līdz 2006. gada 22. jūnijam.
- (57) Kaut arī Komisija uzskata, ka piemērotais pārejas posms ir beidzies 2005. gada 31. decembrī, tā tomēr atzīst, ka 2003. gada 16. jūlija paziņojums presei attiecīgajiem koordinācijas centriem varēja radīt tiesisku palāvību, ka netiks prasīts atmaksāt to atbalstu, ko tie faktiski saņēmuši līdz dienai, kad pasludināts Tiesas spriedums pēc būtības.
- (58) Visbeidzot, koordinācijas centru atbalsta shēma ir nodokļu režīms, ko piemēro attiecīgajā pārskata gadā. Lielā daļā gadījumu pārskata gads sakrīt ar kalendāro gadu. Tā kā spriedumu pasludināja 2006. gada vidū, Komisija uzskata, ka katram attiecīgajam uzņēmumam jāpiemēro tiesiskās palāvības princips līdz tā kārtējā pārskata perioda beigām, kura laikā pasludināts attiecīgais spriedums.
- (59) Ar Lēmumu 2003/757/EK atzina, ka visiem koordinācijas centriem bija tiesiska palāvība, kuras pamatā bija to atļauju derīguma termiņa ilgums, kuras minētā lēmuma

⁽²⁵⁾ Beļģija – Uzaicinājums iesniegt apsvērumus, piemērojot EK līguma 88. panta 2. punktu, attiecībā uz pasākumu C 26/03 (ex N 351/02) – Koordinācijas centru atbalsta shēmas grozīšana (OV C 209, 4.9.2003., 2. lpp.).

⁽²⁶⁾ OV L 125, 18.5.2005., 10. lpp.

⁽²⁷⁾ “Moniteur belge” (Beļģijas Oficiālais Vēstnesis), 30.6.2005.

⁽²⁸⁾ Sk. Beļģijas Finanšu ministra atbildes uz deputātu mutvārdu jautājumiem, kurus uzdeva Pieters kundze (QP nr. 5852, 15.3.2005.), Devlies kungs (QP nr. 5911, 15.3.2005.) un Anseuw kundze (QP nr. 3–4179, 20.1.2006.).

⁽²⁹⁾ Atbrīvojums no ieturējuma nodokļa un reģistrācijas nodevas šiem koordinācijas centriem tika saglabāts un attiecināts uz citiem uzņēmumiem; fiktīvo procentu samazināšana ir tīri fiskāla darbība, tātad vienkārši īstenojama.

5. Stāvoklis ar koordinācijas centriem, kuru atļauju pagarināja pirms Lēmuma 2003/757/EK paziņošanas

paziņošanas dienā bija spēkā, un, pamatojoties uz šo pašu derīguma termiņu, noteica piemērotu pārejas posmu. Tiesa uzskatīja, ka saskaņā ar atbalsta shēmu, kas kļuvusi par pastāvīgu shēmu, atļaujas atjaunošana bija vienkārša administratīva formalitāte. Tādējādi koordinācijas centri varēja likumiski pretendēt uz piemērotu pārejas posmu, un, tuvojoties atļaujas derīguma termiņa beigām, tie varēja arī pretendēt uz minētās atļaujas pagarināšanu tā, lai varētu izmantot šo piemērotu pārejas posmu.

- (60) Kā norādīts 30. un 33. apsvērumā, Tiesa sprieda arī tā, ka, piešķirot katram atšķirīgu pārejas posmu atkarībā no atļaujas derīguma termiņa beigām, radītu attieksmes nevienlīdzību. Komisija secināja, ka tai vajadzēja paredzēt vienu – piemērotu – pārejas posmu visiem koordinācijas centriem.
- (61) Tomēr Lēmumā 2003/757/EK iekļautā pārejas pasākuma definējumu Tiesa atcēla tikai tiktāl, ciktāl atsevišķiem koordinācijas centriem, kuriem atļaujas derīguma termiņš bija neilgs, šis pārejas pasākums bija nepietiekams, tas ir, sāks par piemērotu pārejas posmu. Kā jau iepriekš paskaidrots, Komisija uzskata, ka Tiesas pasludinātā atcelšana attiecas vienīgi uz koordinācijas centriem, kuru atļauju atjaunoja laikā no 2003. gada 17. februāra līdz 2005. gada 31. decembrim, un ka piemērotais pārejas posms beidzies 2005. gada 31. decembrī.
- (62) Tādējādi Komisija uzskata, ka Tiesas spriedums nav atcēlis pārejas posma definējumu Lēmumā 2003/757/EK tiem koordinācijas centriem, kuru atļaujai, kas 2003. gada 17. februārī bija spēkā, derīguma termiņš beidzās 2005. gada 31. decembrī vai vēlāk. Kaut arī, ņemot vērā Tiesas spriedumu, Komisija turpmāk uzskata, ka noteiktais pārejas posms šiem koordinācijas centriem bija pārāk ilgs, tā konstatē, ka Lēmums 2003/757/EK, ciktāl tas paredz pārejas posmu, kurš katram attiecīgajam centram beidzas līdz ar derīguma termiņa izbeigšanos atļaujai, kas Lēmuma 2003/757/EK paziņošanas dienā bija spēkā, nav ticis atcelts, un tāpat tas joprojām jāpiemēro. Līdz ar to, tā kā Lēmums 2003/757/EK joprojām ir piemērojams, tas neļauj Komisijai samazināt ar minēto lēmumu noteikto pārejas posma ilgumu attiecīgajiem koordinācijas centriem.
- (63) Tādējādi jebkādam Komisijas lēmumam, ar kuru visiem koordinācijas centriem paredzētu vienādu pārejas posmu, kurš beigtos 2005. gada 31. decembrī, turklāt nebūtu praktiska spēka tiesiskās palāvbības dēļ, kuru 60. apsvērumā minētajiem koordinācijas centriem radīja Lēmums 2003/757/EK.

6. 2006. gada 27. decembra likuma statuss

- (64) Komisija atzīmē, ka Beļģija, kaut arī tā nav paziņojusi 2006. gada 27. decembra likuma noteikumus, ar kuru paredz visiem koordinācijas centriem pagarināt atļauju līdz 2010. gada beigām, ir apturējusi tā stāšanās spēkā, kamēr Komisija nebūs devusi šā atbalsta skaidru apstiprinājumu. Šajā sadaļā izklāstīto iemeslu dēļ Komisija uzskata, ka nevar apstiprināt šos noteikumus un tādējādi aicina Beļģiju nepiemērot tos.
- (65) Izņemot četrus koordinācijas centrus, kas apskatīti 4. iedaļā, to atļauju derīguma termiņš, kuras atjaunotas, pamatojoties uz 2003. gada 26. jūnija rīkojumu, beidzas 2005. gada nogalē. Ne Beļģija, ne arī koordinācijas centri papildu pagarinājumus, šķiet, nebija plānojuši līdz sprieduma pasludināšanai – 2006. gada 22. jūnijam. Jauno juridisko pamatu, ar kuru koordinācijas centru darbību pagarināja līdz 2010. gadam, pieņēma tikai 2006. gada 27. decembrī – gadu pēc iepriekšminēto atļauju derīguma termiņa beigām. Ar šo likumu turklāt atļāva vajadzības gadījumā ar atpakaļejošo datumu piemērot atļaujas pagarinājumu uzņēmumiem, kas tajā laikā jau vairs nesāņēma koordinācijas centriem piešķirto atbalstu.
- (66) Pretstatā Beļģijai Komisija uzskata, ka 2006. gada 27. decembra likums nav vis vienkāršs 2006. gada 22. jūnija sprieduma īstenojums attiecībā uz jau esošo pasākumu, bet gan jauna atbalsta shēma, un, ja tā stātos spēkā bez iepriekšējas Komisijas atļaujas, visticamāk būtu jāpiemēro procedūra, ko piemēro attiecībā uz nelikumīgām atbalsta shēmām.
- (67) Tam ir savs pamats, jo ar 2006. gada 22. jūnija spriedumu apstiprināts, ka koordinācijas centru darbība ir nesaderīga ar kopējo tirgu no Lēmuma 2003/757/EK paziņošanas dienas. Vēlākais sākot no šīs paziņošanas dienas, atbalsta shēma kā pastāvoša atbalsta shēma vairs nav spēkā, un koordinācijas centriem sākas pārejas posms, kura laikā tie var turpināt saņemt atbalstu saskaņā ar šo shēmu, bet nevar vairs kā iepriekš pretendēt uz tiesisku palāvību, pamatojoties uz Komisijas 1984., 1987. un 1990. gada lēmumiem vai paziņojumiem⁽³⁰⁾. Iesnietās prasības un šīs nesaderības apstiprinājums, ko Tiesa sniedza tikai 2006. gada jūnijā, nevar grozīt šo konstatējumu. Patiešām, prasībām kā tādām nav apturoša spēka, un 2003. gada 26. jūnija rīkojums nav apgalvojumu par atbalsta shēmas nesaderību. Šo pašu iemeslu dēļ Beļģijas tiesiskā palāvība par koordinācijas centru atbalsta shēmas saderību tika pārtraukta vēlākais ar Lēmumu 2003/757/EK, un Beļģija apzināti noteikusi derīguma termiņa ierobežojumu līdz 2005. gada 31. decembrim atļaujām, kuras pagarināja, pamatojoties uz 2003. gada 26. jūnija rīkojumu.

⁽³⁰⁾ 1990. gada 12. jūlija atbilde uz *G. de VRIES* kunga rakstiski sagatavoto un Komisijai iesniegto jautājumu ar numuru 1735/90 (OV C 63, 11.3.1991., 37. lpp.).

(68) Vēl jo vairāk, Komisija uzskata, ka lēmums, ko Beļģija pieņēma pēc Tiesas sprieduma, ar kuru galīgi apstiprināja atbalsta shēmas nesaderību ar kopējo tirgu, un ar ko tā atļāva pēc pieprasījuma visiem koordinācijas centriem pagarināt atļaujas līdz 2010. gada nogalei, nav saskaņā ar pastāvošo atbalsta pasākumu un uz to nevar attiecināt nekādu tiesisku paļāvību, kurai Komisija būtu devusi iemeslu. Jo īpaši tiesisko paļāvību, kas bija koordinācijas centriem, kuru atļauju pagarināja, pamatojoties uz 2003. gada 26. jūnija rīkojumu, nevar attiecināt uz pagarinājumiem, kurus piešķīra saskaņā ar 2006. gada 27. decembra likumu. Tā kā šos pagarinājumus piešķīra pēc Tiesas sprieduma pēc būtības, ir apšaubāmi, ka uz tiem vēl varētu attiecināt 2003. gada 26. jūnija rīkojumu, un ka Komisijas 2003. gada 16. jūlija paziņojums presei būtu par iemeslu tiesiskai paļāvībai.

(69) Tādējādi nesaderīgas atbalsta shēmas pagarinājums, ko turpmāk piešķirtu, visticamāk būtu jāuzskata par nelikumīgu atbalstu, kuru būtu jāprasa atmaksāt.

7. Salīdzinājums ar pārejas posmu, kas noteikts citos Komisijas lēmumos

(70) Kā norādīts 23. apsvērumā, Beļģija arī prasa piemērot vienādas attieksmes principu attiecībā uz pasākumiem nodokļu jomā, par kuriem līdzīgi kā par koordinācijas centru atbalstu pieņemts lēmums kā par valsts atbalstu. Šādā saistībā tiek minētas shēmas 1929. gada kontrolakciju sabiedrību atbalstam Luksemburgā, "exempt companies" Gibraltārā un Madeiras brīvās tirdzniecības zonas atbalstam, kurām Komisija piešķīrusi tiesības veikt pārejas posma pasākumus līdz 2010. gadam un pat atļāvisi piešķirt atbalstu jaunienācējiem.

(71) Komisija uzskata, ka katra lieta ir īpaša. Katrā attiecīgajā lēmumā pārejas pasākumus noteica, ņemot vērā katras atbalsta shēmas, katra saņēmēja un katras attiecīgās dalībvalsts savdabību. Komisija uzskata, ka līdzīgā kārtā rīkojusies arī attiecībā uz Beļģijas koordinācijas centriem, iepriekš minēto iemeslu dēļ ar Lēmumu 2003/757/EK nosakot, ka piemērotais pārejas posms nedrīkst turpināties ilgāk par 2010. gada 31. decembri.

(72) Komisija konstatē jo īpaši, ka šis lēmums pieņemts pēc Tiesas sprieduma, ko tai jāpilda. Nekādā gadījumā Komisija šā sprieduma izpildi nevar aizstāt ar citu darbību – vienkārši salīdzinot citos gadījumos piešķirtu pārejas posma atbalsta pasākumu ilgumu.

(73) Turklāt, nesniedzot sīki izklāstītu pamatojumu pēc būtības, kādu tā sniedza 23. apsvērumā minētajos lēmumos, Komisija konstatē, ka pēc savas struktūras

daži lēmumi ir seni, citi daudz nesena, ar dažiem atļautā jaunpieņācēju ienākšana, ar citiem ne, un ka atsevišķos lēmumos paredzēti nosacījumi. Bez tam varētu izmantot arī citus salīdzinājumus, kas pēc Komisijas atzinuma arī ir derīgi. Tā, piemēram, attiecībā uz Nīderlandes atbalsta shēmu starptautisko darbību (*Concernfinancieringsactiviteiten*) finansēšanai, kuru arī izbeidza 2003. gada 17. februārī ar Komisijas Lēmumu 2003/515/EK⁽³¹⁾, pārejas pasākumus noteica tādā pašā veidā kā koordinācijas centriem – saskaņā ar to, kad beidzās 10 gadu ilgu atļauju derīguma termiņš. Tādā pašā kārtā Beļģija pieņēma lēmumu 2005. gada 31. decembrī izbeigt izplatīšanas centru un pakalpojumu centru īpašo atbalsta shēmu darbību attiecībā uz visiem uzņēmumiem. Administratīvajā cirkulārā, ar kuru paredzēja šo atcelšanu un kuru publicēja 2005. gada 20. septembrī, norādīts, ka šis atbalsta shēmas aizstāja ar iepriekšēju lēmumu sistēmu, kuru ieviesa no 2003. gada 1. janvāra (2002. gada 24. decembra likuma 20. pants).

(74) Šo iemeslu dēļ Komisija uzskata, ka tā nevar pieņemt argumentus, kas pamatoti uz salīdzinājumu ar citām lietām.

8. Juridiskā nenoteiktība, kas iestājusies it kā Komisijas bezdarbības dēļ

(75) Beļģija uzskata, ka vajadzētu ilgāku pārejas posmu, pamatojot to ar juridisko nenoteiktību, kas esot iestājusies Komisijas nespējas dēļ isā laikā noteikt jaunus pārejas pasākumus pēc Tiesas spriedumā pasludināto atcelšanu.

(76) Komisija uzskata, ka tai nevar uzlikt atbildību par konstatēto iekavējumu.

(77) Pirmkārt, Beļģija nav paziņojusi Komisijai – nav nosūtījusi tai pat informatīvu paziņojumu – ne par savu sniegto interpretējumu, ne savu nodomu, kas no tā izrietēja, pagarināt visu koordinācijas centru atļaujas līdz 2010. gada 31. decembrim.

(78) Otrkārt, Komisija 2006. gada 4. jūlijā nosūtīja Beļģijai vēstuli ar mērķi savākt vajadzīgo informāciju Tiesas sprieduma piemērošanai un saņemt apstiprinājumu par Lēmuma 2003/757/EK pareizu īstenošanu, ņemot vērā 2003. gada 26. jūnija rīkojumu un minēto spriedumu.

⁽³¹⁾ OV L 180, 18.7.2003., 52. lpp.

Nesaņēmusi atbildi, Komisija 2006. gada 23. augustā nosūtīja Beļģijai pirmo atgādinājumu. Kaut arī tika nosūtīti turpmāki gan oficiāli, gan neoficiāli atgādinājumi un piešķirti papildu termiņi atbildes sagatavošanai, prasīto informācija Komisija saņēma tikai 2007. gada janvārī. No paskaidrojuma raksta un 2006. gada 27. decembra likuma 379. panta izriet, ka no 2006. gada 20. jūlija Finanšu ministram jau bija piešķirtas pilnvaras, lai iespējami īsākā laikā pieņemtu koordinācijas centru pieprasījumus atļaujas pagarināšanai.

- (79) Pamatojoties uz informāciju, kas līdz tam brīdim bija Komisijas rīcībā (sk. 20. apsvērumu), tā sagaidīja, ka Beļģija pagarina visu koordinācijas centru atļaujas derīguma termiņu līdz 2005. gada beigām – laikposmam, kas pēc Komisijas uzskata atbilda Tiesas prasītajam piemērotajam pārejas posmam. Informācija, ko Beļģija sniedza 2007. gada janvārī, saturēja gluži ko citu – Beļģijas nodomu, pamatojoties uz 2006. gada decembrī pieņemtu un Komisijai nepaziņotu likumu, visiem koordinācijas centriem pagarināt atļauju līdz 2010. gada nogalei. Šie jaunie apstākļi bija par pamatu 2007. gada 21. marta lēmuma pieņemšanai par procedūras paplašināšanu un to jauno argumentu izskatīšanai, kurus iesniedza Beļģija un trešās puses.
- (80) Atbildes uz jautājumiem, kurus Komisija uzdeva 2006. gada 4. jūlijā, Beļģija sniedza 2007. gada 16. janvārī.

VI. SECINĀJUMI

- (81) Vispirms Komisijai jāizdara grozījumi Lēmumā 2003/757/EK tiktāl, ciktāl to atcēlusi Tiesa ar 2006. gada 22. jūnija spriedumu.
- (82) Tiesa ar 2006. gada 22. jūnija spriedumu apvienotajās lietās C-182/03 un C-217/03 atceļ Lēmumu 2003/757/EK "tiktāl, ciktāl tajā nav paredzēti pārejas posma pasākumi attiecībā uz koordinācijas centriem, kuru atļaujas pagarināšanas pieprasījums apstrīdētā lēmuma paziņošanas dienā tika izskatīts vai kuru atļaujas derīguma termiņš beidzās vienlaicīgi ar minētā lēmuma paziņošanu vai neilgu laiku pēc tās."
- (83) Saskaņā ar šo spriedumu Lēmums 2003/757/EK jāgroza tā, lai
- paredzētu īpašus pārejas pasākumus koordinācijas centriem, kuru atļaujas pagarināšanas pieprasījums šā lēmuma paziņošanas dienā tika izskatīts vai kuru atļaujas derīguma termiņš beidzās vienlaicīgi ar minētā lēmuma paziņošanu vai neilgu laiku pēc tās, tas ir laikā no 2003. gada 18. februāra līdz 2005. gada 31. decembrim;
 - saskaņā ar šiem īpašajiem pārejas pasākumiem atļaut attiecīgajiem koordinācijas centriem saņemt nesaderīgo valsts atbalstu līdz 2005. gada 31. decembrim;
 - lai to izdarītu, atļaut attiecīgajiem koordinācijas centriem pagarināt atļaujas uz tik ilgu laiku, cik vajadzīgs, lai tie varētu saņemt atbalstu saskaņā ar šo shēmu līdz 2005. gada 31. decembrim un ne ilgāk. Turklāt aizliegums atjaunot atļaujas ir jā saglabā.
- (84) Lēmumu tālāk grozīt nedrīkst. Komisija neapstrīd ar Lēmumu 2003/757/EK piešķirtos pārejas posmus tiktāl, ciktāl lēmums atsevišķiem koordinācijas centriem ļauj saņemt nesaderīgo atbalstu līdz to spēkā esošās atļaujas derīguma termiņa beigām, bet ne ilgāk par 2010. gada 31. decembri. Šo lēmuma aspektu Tiesa nav atcēlusi, un tāpat tas joprojām ir piemērojams.
- (85) Otrkārt, Komisijai jāatzīst arī tas, ka tās 2003. gada 16. jūlija paziņojums preseī koordinācijas centriem, kuriem atļauju pagarināja, pamatojoties uz 2003. gada 26. jūnija rīkojumu, un uz nenoteiktu laiku, varēja radīt tiesisku paļāvību, ka tie varēs saņemt nesaderīgo atbalstu līdz dienai, kad pasludināja Tiesas spriedumu pēc būtības. Tā kā spriedums pasludināts 2006. gada 22. jūnijā un ņemot vērā, ka tas ir nodokļu pasākums, tiesiskās paļāvības izmantošanas loks ir jāpaplašina, lai ļautu šiem koordinācijas centriem saņemt atbalstu saskaņā ar nesaderīgo shēmu līdz tā kārtējā pārskata perioda beigām, kurš bija spēkā sprieduma pasludināšanas dienā.
- (86) Treškārt, Komisijai jāaicina Beļģija atcelt spēkā tā 2006. gada 27. decembra likuma noteikumu stāšanās spēkā, kuru pieņēma ar mērķi visiem koordinācijas centriem pagarināt atļaujas derīguma termiņu līdz 2010. gada 31. decembrim, jo šādi noteikumi nav saderīgi ar kopējo tirgu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Lēmuma 2003/757/EK 2. pantam pievieno šādu tekstu:

“Koordinācijas centri, kuru pieprasījums atļauju pagarināšanai tiek izskatīts šā lēmuma paziņošanas dienā vai kuru atļaujas derīguma termiņš beidzas vienlaikus ar šo paziņošanu vai neilgu laiku pēc tās, tas ir, no šīs paziņošanas dienas līdz 2005. gada 31. decembrim, var turpināt saņemt atbalstu saskaņā ar koordinācijas centru atbalsta shēmu līdz 2005. gada 31. decembrim. Atļaujas derīguma termiņu minētajiem koordinācijas centriem atļauts pagarināt vēlākais līdz 2005. gada 31. decembrim.”

2. pants

Četri Beļģijā dibinātie koordinācijas centri, kuriem atļaujas derīguma termiņu atjaunoja uz nenoteiktu laiku, pamatojoties uz Eiropas Kopienu Tiesas priekšsēdētāja 2003. gada 26. jūnija rīkojumu, ar kuru pasludināja Lēmuma 2003/757/EK izpildes apturēšanu, var saņemt atbalstu saskaņā ar koordinācijas centru atbalsta shēmu līdz tā kārtējā pārskata perioda beigām, kurš bija spēkā 2006. gada 22. jūnijā.

3. pants

2006. gada 27. decembra likums ir nesaderīgs ar kopējo tirgu tiktāl, ciktāl tā noteikumi ar jauniem lēmumiem par atļaujas

derīguma termiņa pagarināšanu ļauj pagarināt koordinācijas centru atbalsta shēmas darbību līdz laikam pēc 2005. gada 31. decembra.

Tāpēc Komisija aicina Beļģiju atcelt 2006. gada 27. decembra likuma noteikumu stāšanos spēkā.

4. pants

Šā lēmuma 1. pantu piemēro no 2003. gada 18. februāra.

5. pants

Divu mēnešu laikā pēc lēmuma paziņošanas Beļģija informē Komisiju par pasākumiem, ko tā veikusi, lai izpildītu šo lēmumu.

6. pants

Šis lēmums ir adresēts Beļģijas Karalistei.

Briselē, 2007. gada 13. novembrī

Komisijas vārdā —
Komisijas locekle
Neelie KROES